

הגורל שלי

הצדיק מיבנאל זי"א

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

הגורל שלי

יסביר לְאָדָם אֵיךְ לְשִׁנוֹת אֶת הַטֵּבֵעַ וְלִצְאֹת
מִהַגּוֹרֵל שְׁלוֹ, וְיִתֵּן עֲצוֹת נְעִימוֹת אֵיךְ לְחַיֹּת
חַיִּים נִפְלְאִים, חַיִּים מִיִּשְׁבִּים, שְׂיֻכַּל לְצַחֵק מִכָּל
הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה.

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵחַ הַגְּנוּזֵי וְהַצִּפּוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵחַ נִפְלְאָ, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיהִ
רַבֵּי נִתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
וּמִשְׁלֵב בְּפֶסוּקֵי תנ"ך וּמֵאֲמָרֵי חז"ל הַקְּדוֹשִׁים,
מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ.

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיר הַקְּדֹשׁ יִבְנֵאל תוֹכֵב"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

הגורל שלי

א.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר בזה העולם עובר על כל אדם צרות ויסורים ומכאובים רבים: הן מעצמו – שנופל בכל פעם בחלישות הדעת, ונדמה לו כאלו עדין לא עשה שום דבר בזה העולם, והן שעובר עליו מאחרים, שבני אדם מזלזלים ומתלווצצים ממנו, וזה שובר אותו לגמרי, על מה ולמה מגיע לו דבר כזה, שישפילו אותו כל-כך. וכל מה שעובר עליו – הן מעצמו והן מאחרים, הורס לו את כל החיים, עד שנדמה לו, שאין לו כבר שום תקווה, ואומר לעצמו מרב יאוש: "זה הגורל שלי", ואף פעם לא אוכל לשנות אותו". ונכנס בדכאון פנימי. וכל-כך מרים לו החיים, עד שיש בני-אדם שמרב מרירות שעוברת עליהם, ומרב קשיות וספקות, נתעקס לבכם בעקמומיות, והם כל-כך שבורים עד שהתיאשו לגמרי מחייהם, ומסתובבים במחשבות של התאבדות, רחמנא לישזבן. ובאמת הפל הבל ורעות רוח, כי אין כדבר הזה שאדם יחתם לעצמו

את הגורל שלו, ויגיד ויאמר לעצמו: "מה עלי לעשות, זה 'הגורל שלי', ואיני יכול לשנותו". אין זה נכון, כי הוא יתברך, מחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ומנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית, ובכל עת ורגע, הוא משנה את כל הבריאה כלה. וכמו שרואים בחוש, איך משתנה מזג אויר, הנה חם מאד והנה קריר, הנה מענן והנה השמש זורחת, וכדומה כל מיני שנויים שרק יש בעולם, ומי שיש לו אמונה פשוטה בו יתברך, יודע ועד אשר הכל ממנו יתברך, שמנהיג את עולמו בהשגחה נוראה מאד, מטעמים הכמוסים אצלו, ואין שיך להגיד שזה "הגורל שלי", ואי אפשר לשנות אותו; כי כשאדם מרגיל את עצמו לברח אליו יתברך, ומסתכל רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ואף שקורה אתו איזה מקרה, איזה צער, או איזה נזק, או איזה הפסד ממון, או בזיון, חרופים וגדופים, שאחד חרפו וגדפו והשפילו, הוא יודע שהכל ממנו יתברך, מטעמים הגנוזים אצלו יתברך, כדי שייחזר אליו יתברך, ואז אין שיך לחרץ את גורלו לגורל מר ונמנהר. ואם תכניס ידיעות אלו בלבבך, ותחדיר אותן היטב היטב בדיעתך ומחך, אז תבין ותשכיל שאין דבר כזה להתיאש, ולומר "זה 'הגורל שלי' ואי אפשר לשנותו". כי

דבר זה בא מכפירות ואפיקרסות, שאדם חושב כאלו העולם מתנהג לבד וכל דאלים גבר, ומי שיש לו יותר כסף ויותר כבוד, יותר כח וממשלה, הוא המצלח יותר, כי המציאות הראתה בדיוק ההפך, בני-אדם שחשבו שתמיד יהיו על הגבה, לבסוף נפלו בנפילה אחר נפילה, אשר לא שערו ותארו לעצמם שיגיעו לשפל המצב הזה, כי היו עשירים גדולים ומפרסמים בעולם בכחם ובהשפעתם, ולבסוף ירדו פלאים. ולהפך, אלו שחרצו את גורלם לגורל מר, והיו מיאשים לגמרי, עד שאמרו מרב יאוש: "מה לעשות, זה 'הגורל שלי'". לבסוף התהפך הגלגל, והם עלו מעלה מעלה, הן בעשירות והן בחכמה ובכח והן בהשפעה, והצליחו מאד בחייהם. ולכן אבקש אותך מאד, אהובי, בני היקר, לבל תמשך את עצמך אל היאוש והדכאון והמרירות, ואל תחרץ את הגורל שלך לגורל שחור ומיאש, כאלו אין לך כבר שום תקנה ותקווה בחייה, אלא תדע שעליך לברח רק אליו יתברך, ובכל מארע ומארע שרק קורה אתך, הן מעצמך, הן מאשתך והן מילדיך, הן משכניך ומקרוביך והן משאר בני-האדם, תמצא בו את הקדוש-ברוך-הוא, הינו שהצער הזה שעובר עליך, הכל ממנו יתברך בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, שהוא רוצה להוציאך מהגורל המיאש שלך, ולהראות לך שעדין

הגורל שלי

יש לך תקווה ותוחלת. ולכן אסור להתיאש בשום פנים ואפן, ואף פעם אל תחרץ את גורלך כגורל שחור, כאלו אבד מנוס ותקווה ממך; כי המאמין האמתי יודע שהכל ממנו יתברך, ולכן אינו נשבר משום דבר שבעולם, אלא מחזק את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם אפלו בתקף הצרות והיסורים, החרופים והגדופים, הוא שותק לגמרי, ואינו עונה למחרפיו ולמבזי נפשו, רק בורח אליו יתברך, ואז דיקא על-ידי-זה נתהפך הגורל שלו לגורל טוב. וזכור זאת היטב, אהובי, בני היקר, כי תצטרך את זה לימים הבאים; כי רב בני-אדם שמסתובבים מיאשים בחייהם, זהו רק מחמת שחורצים את גורלם בעצמם, ואומרים: "מה אעשה, הרי זה 'הגורל שלי', ואף פעם כבר לא אשתנה". ובאמת הכל הכל ורעות רוח, אם רק מדבק את עצמו בחי החיים בו יתברך.

ב.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר בזה העולם עוברים על כל אחד כל מיני צרות, קטנות וחלישות הדעת, ואסור להתיאש בשום פנים ואפן, ומכל שכן שאסור לחרץ גורלו כאלו זה "הגורל שלי" ואין לי כבר שום תקווה, כי הכל הכל ורעות רוח; כי באמת כל הצרות והיסורים שעוברים

על האדם הם רק מחיזו דהאי עלמא, שהם הבלי העולם הזה ותאוותיו הרעות, אשר הם גורמים יסורים לנפש, ומהם באים כל היסורים של הגוף, ועל-כן אדם שסובל יסורים בין בגוף ובין בנפש, עקר עצתו - לסתם עיניו מחיזו דהאי עלמא לגמרי, ולבטל את עצמו אל התכלית הנצחית, ליום שכלו טוב, ועל-ידי-זה נתבטלים היסורים; הינו שאדם צריך לעצם את העינים מהעולם הזה, ולברח אל הקדוש-ברוך-הוא, ולהרגיל את עצמו לדבר רק עמו יתברך כדבר איש אל רעהו והבן אל אביו, וכזה שאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אז ממילא הוא סותם עיניו מכל הבלי העולם הזה, ובורח רק אליו יתברך, וזה בעצמו משנה לו את הגורל והמזל; כי באמת אין שום מזל לישראל, עם ישראל תלויים ועומדים רק בידו יתברך; וכל היסורים הקשים העוברים על בני אדם, הם רק פדי להביא אותו בחזרה אל הקדוש-ברוך-הוא, כי הוא יתברך מחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, והתכלית של הבריאה היתה בגין דאשתמודעון ליה, שיזכו להכירו יתברך, אף האדם מרבו עוונותיו ומפגמיו העצומים נתפסה ונתעלם ונסתר בתוך הבלי העולם הזה והבלי, ועל-ידי-זה בא לידי

שכחה, ושוכח לגמרי ממנו יתברך, ומזה באים לו כל הצרות והיסורים, והמרירות והמכאובים; כי אם אדם היה זוכר תמיד רק מהקדוש-ברוך-הוא, אף פעם לא היו לו שום צרות ויסורים, אלא היה מתענג בזיו שכינת עזו יתברך, רק מחמת רבוי עוונותיו שוכח ממנו יתברך, ואז סובל את מרירות הבלי העולם הזה והבליו, וכל-כך מרים לו החיים שנופל בדכאון ובאיאוש עצום, עד שהוא חורץ את גורלו, ואומר לעצמו: "זה 'הגורל שלי', אף פעם לא אוכל לשנותו".

ובאמת הכל הבל ורעות רוח; כי כל הצרות והיסורים שאדם סובל, הם רק מחמת שהקדוש-ברוך-הוא רוצה שיחזרו אליו ויפתחו את העינים, ויזכו להכירו יתברך מכל דבר, כי הכל לאלקות גמורה היא, וכל הבריאה הם לבושים לגבי האין סוף ברוך הוא, ולכן האדם סובל יסורים קשים ומרים, כדי שיחזרו אליו יתברך, אף השטן, שהוא סמ"ך-מ"ם, מעקם את הלב בעקמומיות, ומערבב את הדעת בבלבולים ובספקות, עד שנופלות עליו קשיות עצומות עליו יתברך, ומעט ומעט נעתק ממנו יתברך, רחמנא לישזבן, עד שבא לידי כפירות ואפיקרסות, וזה בעצמו חורץ לו את הגורל שלו, ומתיאש מחייו, ונדמה לו כאלו אבד מנוס ותקוה ממנו לגמרי; ולכן, אהובי, בני היקר, תקח את עצמך בידיך, ותתחיל להבין

וּלְהַשְׁכִּיל, כִּי אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְאֵין דְּבַר כְּזֶה לֹמֵר:
 "זֶה ה'הַגּוֹרֵל שְׁלִי", וְאֲנִי כִּבֵּר אָבוֹד לְגַמְרִי, וְאַף פַּעַם לֹא
 אֲשַׁתְּנֶנָּה". הַכֵּל דְּמִיּוֹן בְּעֵלְמָא, אֲשֶׁר בָּא מִהַקְּלָפוֹת שְׁנִבְרָאוּ
 מִחֻטָּאֵיו וְעוֹנוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, שֶׁהֵן הֵן הַמַּעֲלִימִים וּמִסְתִּירִים
 וּמְכַסִּים אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וְלָכֵן עָקַר עֲצַתְךָ לְבָרַח
 עֲכָשׁוּ לְמָקוֹם פְּנוּי שְׁאֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת
 גְּמוּרָה, וְתִסְפֹּר לוֹ יִתְבַּרֵּךְ כָּל מָה שְׁמַעִיק לְךָ, וְאֵל יִהְיֶה בְּנִקְל
 בְּעֵינֶיךָ דְּבָרִים אֵלוֹ, אֲלֵא עָלֶיךָ לְדַעַת אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
 שְׁמַדְבָּרִים וּמְשִׁיחִים וּמְסַפְּרִים לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ – נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל,
 וּבְזֶה שֶׁתְּהִיָּה עֲקֻשָׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה לְדַבֵּר וּלְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר
 אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְךָ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְלֹא תִתְיָאֵשׁ, סוּף כָּל
 סוּף תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ. וְאֵין דְּבַר כְּזֶה לֹמֵר: "זֶה
 ה'הַגּוֹרֵל שְׁלִי, וְתוֹ לֹא, אֲנִי אָבוֹד". אֲדַרְבֶּה, זֹו עֲצַת הַסְּטָרָא
 אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת וְהַשְׁטָן, שֶׁהוּא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, הַרוֹצִים לְרֹאוֹת
 בַּמַּפְלָתָךְ. וְלָכֵן תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, וְתִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה
 אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְאִז תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֵּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

ג.

אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר! רְאֵה לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מַדַּת
 הַשְּׂמֻחָה, לְשִׂמְחַת כָּכֵל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל

הגורל שלי

העבר שלי, ואף שמר לך מאד, ואתה שרוי בדכאון עמוק ובעצבון פנימי ואתה מיאש מחייך ואומר: "מה לעשות, זה 'הגורל שלי'", תדע שהכל הכל ורעות רוח, ותמסר את נפשך להיות בשמחה, כי השמחה היא הצלחת האדם, וככל שאדם מתגבר יותר להיות בשמחה, אף שבא לו דבר זה מאד קשה, על-ידי-זה שמוסר את נפשו להיות בשמחה, הוא נעתק מהמזל והגורל והטבע שלו, ונדבק בחי החיים בו יתברך, כי אצלו יתברך שרוייה רק השמחה, כי "עו וחדוה במקמו", וככל שאדם מתגבר להיות בשמחה, ועושה כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, אפלו על-ידי מלי דשטותא ושמיעת כלי זמר, על-ידי-זה הוא מהפך את גורלו, וזוכה להיות דבוק בחי החיים בו יתברך, כי השמחה מרחבת את הדעת ואת המח, ושוכח את העבר שלו, ומתחיל לעשות בכל יום ובכל שעה ובכל רגע התחלה חדשה.

ובאמת שמחה תלויה באדם בעצמו, כי מה שמביא את האדם לידי עצבות ומרירות ודכאון הוא על-ידי שמפקיר את דבורו לדבר ולספר לכל אחד את כל אשר מעיק עליו לו, ועל-ידי-זה נתבזה ברבים, ואחר-כך יש לו יותר צער ועגמת נפש, אשר לא די שהוא נמצא בצרות ויסורים, עוד עתה כלם יודעים את הדבר, וזה גורם לו בושה על בושה וחרפה על

חרפה, ומה גם שעל-ידי הדבור שמדבר מה שאינו צריך, ועל-ידי דקירות שדוקר את זולתו, הוא סובל מזה אחר-כך סבל נורא, וזה מכניסו בדפאון ובעצבות וביאוש גדול, עד שחורץ גורלו ואומר: "מה לעשות, זה 'הגורל שלי', ואני אבוד". ובאמת הכל הכל ורעות רוח, כי על האדם להרגיל את עצמו לדבר רק דבורים חיוביים עם זולתו, וירגיל את עצמו לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח את כל מי שפוגש, ולכל אחד יהיה לו איזה דבור טוב, איזה חינה, איזו מחמאה, ועל-ידי-זה תפנס בו שמחה אמיתית, כי אין עוד שמחה כמו השמחה שאדם זוכה לשמח את אחרים, כי בזה שמשמחים גם את אחרים, בזה מתגלה שהוא בעצמו מלא שמחה, כי אי אפשר לשמח את אחרים, אלא כשהוא בעצמו שמח, וכשאדם שמח בעצמו אז נתרחב לבו ודעתו, ויוצא מהקטנוניות שלו, ואין לו כבר שום מחשבות פרטיות וצדדיות לדקר את זולתו עם חרב לשונו, אלא הוא עוסק לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח את זולתו. ועל-ידי-זה הוא קונה לעצמו המון ידידים וחברים ואוהבים, ורואה שהגורל שלו איננו נורא כל-כך כמו שחשב, כי על-ידי השמחה שאדם שמח, ומחזק ומעודד את זולתו, ושומר את דבור פיו לא לצער הן את עצמו והן את אשתו והן את ילדיו, והן את כל בר ישראל, ואפלו גוי

ברחוב, על-ידי-זה נתהפך גורלו לטוב, וזוכה לחיים ערבים ונעימים ומתוקים. ואל יקלו בעיניך, אהובי, בני היקר, דברים אלו; כי רב רבן של הצרות שאדם סוכל בזה העולם, הן רק מחמת הדבור שהפקירו, שפלט מפיו דבורים דוקרניים – או לאשתו, שאמר לה דבורים אשר מכאיבים לה, או לילדיו – שהשפיל והתפרץ עליהם, או לכל בר ישראל, שדבר עמהם דבורים מכאיבים המזכירים את מעשיהם הרעים, אשר דבר זה מסבך את האדם, עד שמגיע לידי מחלקת ומריבות, קנאה ושאנאה, ואז נופל ביאוש ובדכאון, ונדמה לו כאלו נחרץ עליו גורלו, ואומר לעצמו: "זה הגורל שלי", ואף פעם כבר לא אצא ממנו". ולכן, אהובי, בני היקר, קח את עצמך בידיך, ומהיום והלאה תשמר על דבוריך ומוצא פיך, הן עם עצמך והן עם אשתך וילדיך והן עם זולתך, כי אסור להשפיל גם את עצמו ומכל שכן את אשתו ואת ילדיו, וכן אסור להשפיל את שום בר ישראל ושום בריה שבעולם, ותחזיר בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, ותדע אשר כלם הם נבראים ממנו יתברך, וכלם כלים לגבי האין סוף ברוך הוא, ולכן צריכים לשמר מאד מאד על הדבור, כי הדבור הוא הפלי של השמחה או של העצבות, אם הוא מכאיב לזולתו בדבורים דוקרניים, שהוא דוקרו, מכניעו ומשפילו, מחרפו ומגדפו, אזי יקבל

בחזרה מנה אחת אפים ויפל בדכאון, אבל אם יחזק את זולתו ויחזיר בו שמחה אמיתית, על-ידי זה יקבל חזרה פי אלף ידידים ואוהבים ומעריצים; ועל-כן אהובי, בני היקר, קח את עצמך בידיך, ותשתדל מאד להיות בשמחה, ושקח למחרפי ולמבוי נפשך, ואף שהם מצערים ומכאיבים לך ביותר, הרגל את עצמך במדת השתיקה, ותמסר את נפשך להיות בשמחה, אשר על-ידי-זה הם יתבטלו לגמרי, ויאיר עליך מלך הכבוד באור עליון עד מאד.

ד.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שבזה העולם אסור להתיאש בשום פנים ואפן, ואסור לחרץ גורלו ולחשב כאלו זה "הגורל שלי", ואני כבר מיאש מחיי; כי באמת כלל המלחמה שיש לאדם בזה העולם היא, כי אדם לא נברא אלא בשביל שיזכה להכלל באחדותו יתברך, ולבטל עצמו אליו יתברך בכל עת ברצוא ושוב, שעל-ידי-זה יזכה להכיר ולידע אותו יתברך, שבשביל זה היתה כל הבריאה כלה – בגין דאשתמודעון ליה, שיזכה להכירו יתברך; כי זה עקר שעשועו יתברך, שבני אדם הנמצאים בזה העולם הגשמי והחמרי, המלא מניעות ועכובים, ואף-על-פי-כן הם בורחים

רק אליו יתברך ומכירים אותו. אך חיזו דהאי עלמא משתטח כנגד האדם, ומונע אותו מאד מלהסתכל אל התכלית, ולהתבטל אליו יתברך באמת, ובשכיל זה באים כל היסורים על האדם בזה העולם, והוא מלא צרות ומכאובים וחורץ גורלו על עצמו, ואומר: "זה הגורל שלי", ומה אני יכול לעשות, וכבר אף פעם לא אוכל לצאת ממנו". ובאמת הכל הבל, כי כל מה שעובר על האדם צרות ויסורים, הכל כדי שעל-ידי היסורים יברח אל התכלית, שיהיה נכלל באין סוף ברוך הוא, וירצה ללמד את תורתו הקדושה, שהיא חכמתו יתברך; כי כל היסורים שבאים על האדם, הוא רק מחמת שאינו לומד תורה, כי תכף-ומיד כשאדם לומד תורה, אז היסורים בדלים ממנו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ה.): כל שאפשר לו לעסק בתורה ואינו עוסק, הקדוש-ברוך-הוא מביא עליו יסורים מכערים ועוכרים אותו; וכיון שאדם בורח אל תוך התורה הקדושה שהיא חכמתו יתברך, על-ידי זה נמתקים ממנו כל הצרות והיסורים; כי התורה הקדושה שהיא חכמתו יתברך, היא גלוי אלקות במדרגה הכי עליונה, ועל-כך אסור לחרץ את גורלו בידו, ולומר לעצמו: "זה הגורל שלי", ואין לי כבר שום תקוה ותקנה". ואפלו שהצדק עמו, שמרגיש יסורים כאלו, שאינו רואה שום מוצא לצאת

מהם, עם כל זאת אין זו עצה לחרץ את גורלו בשעת צרה, ולומר: "זה הגורל שלי", ואני אבוד לגמרי". אלא עליו לזכור מאמר ז"ל (ברכות ה.): כל שהקדוש-ברוך-הוא חפץ בו - מדכאו ביסורים, ואם קבלם יראה זרע יאריך ימים; ומי יודע אם כל היסורים שעוברים עליו אינם בשביל שהקדוש-ברוך-הוא רוצה לנסותו, לראות איך יחזיק מעמד, ומה יעשה בעת צרה ויסורים, ואם יחזר בתשובה אם לאו. וכמאמרם ז"ל (מנחות נג): מה זית אינו מוציא שמנו אלא על-ידי כתית, אף ישראל אין חוזרים למוטב אלא על-ידי יסורים; ועל-כן אסור להתיאש ולחרץ את גורלו ולומר: זה הגורל שלי", ואני אבוד לגמרי", כי זה כפירות ואפיקרסות; כי כל זמן שאדם חי, הוא יכול לתקן את הכל, ויכול להיות כלי ומרכבה לעצם עצמיות אלקותו יתברך, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה צד): אין הקדוש-ברוך-הוא מיחד שמו על בריה כשהוא חי, אלא על בעל יסורים, כי כל זמן שאדם חי, הוא בסכנה גדולה מאד, שלא ינתק את עצמו מהקדוש-ברוך-הוא, ושלא יחרץ עליו את הגורל לומר: "זה הגורל שלי", ואני מיאש לגמרי, ואין לי כפר שום תקוה", אלא אדם שהוא בעל יסורים, ומקבלם באהבה, הקדוש-ברוך-הוא שורה אצלו. ובשביל זה אמרו חכמינו הקדושים (מדרש

תנחומא, פְּרַשְׁת כִּי תֵצֵא): צָרִיךְ אָדָם לִהְיוֹת טוֹבָה לְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא בְּזִמְנֵי שְׁהִיְסוּרִים מוֹשְׁכִים אֶת הָאָדָם לְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכְנֵן אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל
 מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וּתְבַטֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא, וְאֵל תִּחְרֹץ אֶת הַגּוֹרֵל שְׁלֶךְ בְּיָדֶיךָ, וְתֹאמַר: "מָה
 אֲעֲשֶׂה, זֶה הַגּוֹרֵל שְׁלִי", וְאֶבּוֹד אֲנִי לְגַמְרֵי, וְלִי כִּבֹּר לֹא יִלְךְ
 בְּחַיִּים אִף פַּעַם, כִּי אֲנִי לֹא יִצְלַח, וְעוֹבֵר עָלַי כָּל מִיָּנִי יְסוּרִים
 וּמְרִירוֹת". אֲדַרְבָּה תִּהְיֶה שְׂמִיחַ בִּיְסוּרִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סְפָרֵי
 וְאַתְחַנּוּן): יֵהָא אָדָם שְׂמִיחַ בִּיְסוּרִים יוֹתֵר מִן הַטּוֹבָה, שְׂאֵלוֹ אָדָם
 בְּטוֹבָה - אֵין נִמְחָל לוֹ עוֹן שְׁבִידוֹ, וּבִיְסוּרִים - נִמְחָל לוֹ הַכֹּל;
 וְעַל-כֵּן בְּשַׁעָה שְׁבָאִים עָלֶיךָ יְסוּרִים אֶל תִּחְרֹץ אֶת גּוֹרְלֶךָ
 בְּיָדֶיךָ, כְּאֵלוֹ זֶה הַגּוֹרֵל שְׁלִי, וְאֲנִי מִיָּאֵשׁ, אֶלֶּא בְּרַח לָךְ אֶל
 הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא הַמְּלַבֵּישׁ עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
 כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכִיּוֹן שְׂאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה, הָרִי
 זֶה מְבַטֵּל מִמֶּנּוּ אֶת הַיְסוּרִים, וְכֵמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנַא דְּבִי אֱלִיָּהוּ
 רַבָּה, פְּרָק ו'): אִם רָאִיתָ שְׁיְסוּרִים מִמְּשֻׁמְשִׁים וּבָאִים עָלֶיךָ, רוּץ
 לְחֻדְרֵי תּוֹרָה וּמִיָּד הַיְסוּרִים בּוֹרְחִים מִמֶּךָ; וְלִכְנֵן רְאֵה, אֶהוּבִי,
 בְּנֵי הַיָּקָר, מָה לְפָנֶיךָ, תִּחְזִיק מֵעַמֵּד וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם
 בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֶפְלוֹ עַל אֵלוֹ שְׂמַעִיקִים וּמְצַעְרִים אוֹתֶךָ,
 בְּרַח לָךְ אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִחְדִּיר בְּעֲצֻמְךָ אֲמוּנָה

פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע אשר הכל לכל אלקות גמורה היא, וכל הבריאה – דומם, צומח, חי, מדבר, הם כסא לאלקותו יתברך, כי אין נמצא מבלעדי הקדוש-ברוך-הוא, ומה שאתה רק רואה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, ואז אם תזכה להגיע לבטול כזה, שתהיה בטל ומבטל לגבי אין סוף ברוך הוא, אז כבר לא תחרץ את גורלך, ומכל שכן שלא תגיד: "זה 'הגורל שלי', ואין לי כבר שום תקווה".

אדרבה בזה שתבטל את עצמך לגמרי לאין סוף ברוך הוא, ותהיה רגיל לבוא אליו יתברך בינה לבין קונך, וכן תלמד את תורתו הקדושה, על-ידי-זה תזכה לזכך את נפשך, ויחד ונשמך, עד שתכלל לגמרי בו יתברך, ותתענג בערבות, נעימות, ידידות, זיו שכינת עזו יתברך, ותטעם טעם העולם הבא עוד בעולם הזה, ועולמך תראה בחייה.

ה.

ראה, אהובי, בני היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותמיד תמשיך את עצמך רק אליו יתברך, ואף פעם לא תחרץ גורלך כאלו אתה אבוד לגמרי, כי עליך לדעת, אפלו אם נפלת ונתרחקת כמו שקרה עמך, אף-על-פי-כן אתה צריך להתגבר לחטף איזה טוב בכל עת ורגע,

וללמד על-כל-פנים מעט בכל יום ויום, אילו הלכות מהלכות התורה, ולהטות אזניך היטב לשמע ולדבק עצמך בקול השם הגדול והנורא, הקורא בלב האדם בכל יום ובכל עת שישבו אליו יתברך, ובאמת צריך כל אדם להטות אזניו ולבו לשמע בקול השם יתברך, שעל-כל-פנים יהיו לו רצונות חזקים וכסופים גדולים להשם יתברך, שזה יקר מאד מאד, ולא לחרץ גורלו, ולומר: "זה 'הגורל שלי' ואני אבוד"; כי העקר לשמח בכל פרט, ולברך ולהודות ולהלל להשם יתברך בכל עת על כל החסד הנפלא והנורא שעשה עמנו, "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו", חמדה גנוזה, אשר היא חיינו וארך ימינו, וצריך להתחזק על כל נקדה ונקדה שיש בו, להודות ולהלל ולשבח ולפאר את השם יתברך על מעט דמעט טוב שיש בו עדין, הן מהתורה הקדושה והן מקיום המצוות, כי אפלו הריקנים שבה מלאים מצוות כרמון, וכל בר ישראל יש לו טוב, וכשיחפש ויבקש את הטוב שבו, על-ידי-זה יצא מהיאוש, ולא יחרץ את הגורל שלו, כאלו הוא אבוד, וזה "הגורל שלי", וכבר איני יכול לצאת ממנו, כי דבורים כאלו הם דבורי השטן, שהוא הסמ"ך-מ"ם, הרוצה ליאש את האדם לגמרי, ולהכניס בו דכאון פנימי, ולשבר אותו לגמרי, כאלו אין לו כבר שום תקוה; אשרי מי ששם

דברים אלו בתוך לבו, ואינו מניח את עצמו לפל, אלא הוא עקשן גדול ויודע שעדין יש לו תקנה לתקן את הכל, וכל זמן שחי יכול להתעלות בעליה אחר עליה, ואף נברא בעולם אינו יכול לעכב ולרחק אותו ממנו יתברך, אם יהיה עקשן גדול לא לעזב את מקצת מקומו, הינו אפלו שאין לו כלום רק קצת דקצת נקדות טובות, יחזק את עצמו בהם מאד מאד, ויהיה יקר בעיניו כל דבר קטן שעושה בשביל הקדוש-ברוך-הוא, אז נכון לבו יהיה בטוח שיעבר על הכל ויהיה נעשה כלי לגבי האין סוף ברוך הוא, העקר לא להיות בטלן, ולא להתיאש בשום פנים ואפן, כי היאוש גרוע מהכל; אשרי מי שתמיד שש ושמת, ומחפש ומבקש בעצמו נקדות טובות, וחוזר בתשובה שלמה אליו יתברך, ומדבר תמיד אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, שעל-ידי-זה בעצמו יהיה דבוק בתכלית הדבקות בו יתברך, וירדו כל המחיצות והמסכים ממנו, ויזכה להכירו יתברך פנים אל פנים, וישתעשע בשעשוע דמלכא עלאה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

הקונטרס הקדוש הזה הודפס לזכות
שמעון בן שרה
רבקה בת אסתר
שרה בת רבקה
אברהם בן רבקה
יעקב בן שרה
לזיווג הגון

הקונטרס הקדוש הזה הודפס לזכות
עמותת ישמח צדיק
לזכות
תורמיה, עובדיה וכל אוהביה

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

ההבטחה החזקה

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!"

וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו
כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"

יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לד, רמב)

התקשרו: 04-6656666, 04-6721909

מוקד אחד לכל הישועות

04-6656666

זיווג, פרנסה, הצלחה,
זרע בר קיימא, רפואה שלמה,
שלום בית, חיזוק, הדרכה, שמחה...

שאלות ותשובות של הצדיק \ חדשות ועדכונים
אמונה \ שמחה \ התחזקות \ ביטחון \ עצות וישועות

סרקו את הקוד והיכנסו לאתר ברסלב סיטי breslevcity.co.il

מוסדות קהילת חסידי ברסלב יבנאל שע"י עמותת "ישמח צדיק"

ישיבה לבחורים "תפארת מוהרא"ש"

כולל הוראה "תפארת בנימין"

כולל אברכים "אור המאיר"

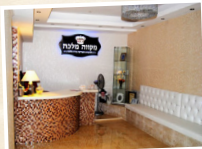
בית התבשיל "אהל אברהם"

מוסדות חינוך לבנות

מוסדות חינוך לבנים

מקוה מלכה המסוגל לפקידת עקרות

הפצת ספרי רבנו ז"ל

מתנדבי מד"א

בית הכנסת הגדול "היכל הקודש"

חלוקת קמחא דפסחא ועזרה לנוקמים

בית הוראה "צדק ומשפט"

השתתפו בזכות הגדולה: 04-6656666

הבטיח כ"ק מוהרא"ש צדוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

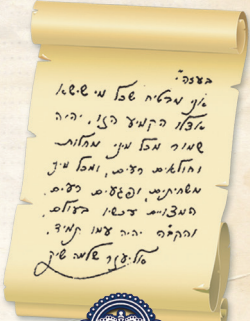
"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו 'לא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש צדוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר "ברסלב סיטי" בכתובת:

www.breslevcity.co.il/הקמיע

**המקורי
זהה
מזופים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלֵיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגֵם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלִהְצִלָּחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֵמָרֶם בְּכֹל יוֹם

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצוּה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל,
רְבִנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבִנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבָרְסָלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְרִסְלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בס: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נסביהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: ד כי יומם וליילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קין סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשפילה ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו

א. אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

כז

בלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד יסוכנו: יא
שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא * למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה ומלטהו
י: ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: ד יי יסעדנו
על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי
חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות
שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי
יחשבו רעה לי: ט דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש
שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירע איבי עלי: יג ואני
בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד
העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי
תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני
אלהים: ד היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך:
ה אלה אצוקה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם עד בית אלהים בקול
רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי
עוד אודנו ישועות פניו: ז אלוהי עלי נפשי תשתוחח על כן אצוקך מארץ ירדן
וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משכריך וגליך
עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: י אומרה
לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי
תרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית
להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און
ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי גורו עלי עזים לא פשעי

תקון הפללי

וְלֹא חָטָאתִי יי: ה בלי עֹן וְרוּצוֹן וְכֹוֹנְנוּ עוֹרָה לְקִרְאתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יי
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיִצָּה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֶל תַּחַן כָּל בְּגֵדֵי אֹן
 סָלָה: ז יְשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲבֻרוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יי תִּשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֲלֵיךָ
 אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמֵי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשׂוֹרֵי: יב
 אֶל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עָמִי הַנִּיעְמוּ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגְּנָנוּ אֲדוֹנָי: יג חֲטָאת
 פִּימוּ דַבֵּר שִׁפְתֵימוּ וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמִאֲלָה וּמִפְּחָשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהָ בַחֲמָה כִּלְהָ
 וְאִנְמוּ וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וְיִשׁוּבוּ לְעָרֵב
 יִהְיוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאַכֹּל אִם לֹא יִשְׁבַּעוּ וְיִלְיִנוּ: יז וְאִנִּי
 אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֶרְנֶן לְבַקֵּר חֲסִדֶךָ כִּי הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֲלֵיךָ
 אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לִמְנַצַּח עַל יְדוּתוֹן לְאַסֵּף מְזֻמּוֹר: ב קוּלִי-אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה קוּלִי
 אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג
 מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתַתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה
 אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם שְׁנוֹת עוֹלָמִים:
 ז אֲזַכְרָה נִגְיַנְתִּי בְּלִילָה עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וְיַחֲפֹשׁ רוּחִי: ח הַלְעוֹלָמִים יִנַּח אֲדַנִּי
 וְלֹא יִסִּיף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנַצַּח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר: י הַשְּׂכַח חֲנוּת
 אֵל אִם קָפֵץ בְּאֵף רַחֲמֵי סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכְּרֹךְ
 מֵעַלְלֵי יָהּ כִּי אֲזַכְרָה מִקְדָּם פְּלֶאֶף: יג וְהִגִּיתִי כְּכֹל פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעַת
 בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּזוֹרַע עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים
 רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ תִהְמוּת: יח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוֹל נִתְנָנוּ שְׁחָקִים אֵף
 חֲצִצְיָה יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַּל הָאֵירוֹ בְּרָקִים תִּבֵּל רִגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ:
 כ בְּיָם דְּרָכֶךָ וּשְׁבִילֶךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחֲיֵת כִּצְאָן עֲמָךְ בְּיַד
 מִשָּׁה וְאַהֲרֹן:

תקון הפללי

כט

צ א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב
בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש
עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ
וחלף לערב ימולל ויבש: ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו
לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה:
י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון
כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו פן
הודע ונבא ללב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך: יד שבענו בבקר
חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה:
טז יראה אל עבדיך פלךך והדרך על בניהם: יז ויהי נעם אדוני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה א הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי
ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתי ומשפטי פיו: ו זרע
אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר
לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לך אתן את ארץ כנען
חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו מגוי אל גוי
מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל
תגעו במשיחי ולבאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר:
יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בככל רגלו ברזל באה נפשו: יט
עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם:
כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו
מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן

תקון הפללי

אֲשֶׁר בָּחַר בוֹ: כו שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוּחָיו וּמִפְתָּיִם בְּאָרְץ חָם: כח שְׁלַח חֲשָׁךְ וַיִּחְשֶׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפֵּךְ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיִּמַּת אֶת דְּגָתָם: ל שָׂרַץ אֲרָצָם צִפְרָדַיִם בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עֶרְב כְּנִים כָּבֵד גְּבוּלָם: לב נִתַּן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֵד אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתֶּם וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר: לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשִׁבְטֵי כוֹשֵׁל: לח שָׁמַח מְצָרִים בְּצִאתָם כִּי נָפַל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְךָ וְאֵשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה: מ שָׁאַל וַיָּבֵא שְׁלוֹ וְלַחֵם שְׁמַיִם יִשְׁבִיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוָבוּ מַיִם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נְהָר: מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבָרְהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים וַיִּירָשׁוּ: מה בְּעִבּוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות בבל שם ישבנו גם ככינו בזכרנו את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו בגבורתו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגב וכנור: ד הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרופעה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

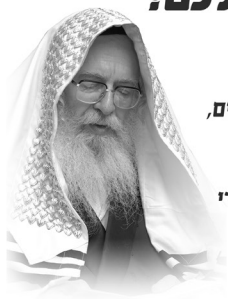
אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

קרון הדפסה "היכל הקודש" למען זיכוי הרבים!

**תבחרו איזה ספר אתם רוצים לזכות את הרבים
ונכר ההדפסה מתחילה!
אנחנו דואגים להדפסה והפצה
והזכות כולה עומדת לכם!**

כבוד קדושת הצדיק מיבנאל זצוק"ל הבטיח:

"כל מי שצריך איזו ישועה יהיה מה שיהיה וכו' זיווג, או בנים,
או בריאות וכו' וכו', וידפיס ספר אחד או ישתתף בהדפסת
הספר, יראה ישועה בלי שום ספק".

"אשרי מי שעוזר להדפיס את הספרים האלו, ואשרי ואשרי
מי שעוזר להפיצם, כי אין מספיק שכר לשלם עבור זה, כי
הספרים האלו מחיים את כל הנפשות ההוגים בהם".

התקשרו: 04-6656666, 04-6721909

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתולכנו ותצעידנו לשלום. ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז הפצנו לחיים ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו מפף כל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך, ומפל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונינו. כי אל

שומע תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כ"י מלאכי'ו יצנ'ה ל'ף לשמרך בכל דרכיך:

ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם (ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכנית אל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

מי לא צריך ישועה!?!

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלה, לזר, רמב)

ועכשיו **בפורמט מיוחד** לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666